Ч. 1 (14.249). Львів, середа 1. січня 1936. Pocztowe opłate opłacone ryczałtem P. LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060. 145.322. Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 9·00 зол. Чвертьрічно 18·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голандії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-36. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

„Діло“ у 1936 році.

У новому, 1936 р. „Діло“ буде старатись якомога поширити гурт своїх закордонних і краєвих постійних співробітників та кореспондентів, щоб зробити газету цікавішою та більше різкоманітною.

Крім оригінальних фейлетонів цілого ряду старших і молодших наших письменників, які маємо вже в редакційній теці, міститимемо теж переклади творів кращих західно-европейських письменників.

Зокрема помістимо довші, прецікаві спомини із побуту та праці в Америці відомого діяча о. ОЛЕКСИ ПРИСТАЯ, що стануть для читачів приємною несподіванкою.

Як безплатний додаток діставатимуть усі наші передплатники цілий рік ілюстрований літературно-мистецький двотижневик

„НАЗУСТРІЧ“,

з редакцією якого ввійшло наше видавництво у порозуміння, щоб дати нашим читачам інтелігентну та легку лектуру.

У звязку з цією новиною на висловлюване нераз бажання читачів замість малого понеділкового числа „Діла“ будемо видавати збільшене число недільне.

*

Крім цього у найближчих днях помістимо анкетний листок із списком 6 оригінальних українських і 6 перекладних творів, які маємо намір видати у 1936 р. і пустити між читачів по мінімальній ціні окремими книжками.

Конкурс „Діла“ на економічні статті.

Завдяки нашому американському землякові п. В. Тихому наша Редакція має змогу розписати

НОВИЙ КОНКУРС

на економічні статті

Тема:

В якій господарській ділянці зосередити наші сили, щоб двигнути український нарід з теперішнього положення?

Цим разом нагороджених буде

10 статтей,

а саме:

1. нагорода . . . . 10 ам. дол.
2. — 5. нагорода по . . . 5 „ „
6. — 10. нагорода по . . . 3 „ „

Засадниче домагання: річевість.

Розмір конкурсової статті не повинен переходити розміру нормальної газетної статті (до 300 рядків). Бажано, щоб писані вони були машиново.

До оцінки конкурсових статтей запрошені будуть наші економічні теоретики і практики. Склад жюрі оголосимо небавком окремо.

Статті просимо надсилати в ковертах із зазначенням на них: „Стаття конкурсова. Правдиве прізвище автора повинно бути в окремій меншій коверті, яка буде відчинена після оцінки статті.

Останній речинець — 29. лютого п. р.

Амнестія 3. січня.

Як зачувати із Варшави, ухвалений соймом і сенатом амнестійний закон увійде в життя 3. січня 1936. р., себто у пятницю. Того дня в передполудневих годинах у вязницях цілої Польщі розпічнеться звільнювання амнестіонованих вязнів

Новий посадник Ужгороду.

Після іменування губернатором Підкарпатської Руси о. Константина Грабаря стало вільне місце старости Ужгороду. На це міце було кількох кандидатів, між ними два чехи. Кінець-кінцем рада міністрів іменувала старостою (посадником) головного міста Закарпаття Ерносто Дудаша, комісаря гол. фінансової управи в Ужгороді. Новий посадник Ужгороду — місцевий уроженець з легкими москвофільськими симпатіями.

Демарш великодержав у Берліні у справі Клайпеди.

ЛЬОНДОН, 31. 12. ПАТ. У Берліні зложили спільний британсько-французький демарш у справі Клайпеди. Литовський уряд звернув увагу на те, що Литва докладно виконала доручення великодержав щодо виконання клайпедського статуту, але німецькі елементи зловжили владою у Клайпеді. Уряди великодержав запропонували німецькому урядові взаїмну заміну політичних вязнів між Німеччиною і Литвою. Яку відповідь дала Німеччина ще не відоме.

Льорд Бейден-Повел занедужав.

ЛЬОНДОН, 31. 12. ПАТ. Начальний пластун льорд Бейден-Повел, що подорожує тепер вздовж західного берега Африки, занедужав на тропікальну горячку. Хоч це не є важка недуга, але з уваги на поважний вік начального пластуна, що має 79 років, лікарі побоюються за життя льорда. Леді Бейден-Повел, що подорожує разом із ним, захоріла також на цю недугу.

Порозуміння між Китаєм і Японією.

ШАНГАЙ, 31. 12. ПАТ. Міністерство закордонних справ оголосило вчора комунікат, в якім стверджує, що китайський уряд хоче скористати з покращання відносин з Японією та старатиметься дипльоматично вирішити взаємини між обома державами. Уряд зачав уже вступну виміну думок. Заключили вже засадниче порозуміння, але не обговорили ще конкретних питань.

Тайний військовий договір між СССР і Зовнішньою Монголією.

БЕРЛІН, 31. 12. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє з Токіо: Японські військові кола дістали вістки з достовірних джерел про заключення тайного військового договору між СССР і Зовнішньою Монголією.

„Діло.“

56 літ — це ціле трудяще і страдальне життя коротковічної людини. Але й у довговічному житті народів це великий кусень часу. Особливо такого народу, який за пів століття пережив цілу вічність: який за той час перейшов від стадії етнографічної аморфної маси, що тільки перші кроки ставила на шляху національно-політичної кристалізації, — аж до стадії могутнього здвигу національного відродження на всіх ділянках суспільного життя. Це величезний шмат часу в житті народу: бо за той час український нарід встиг пережити моменти найбільшого тріюмфу і найбільшого упокорення, моменти великого зриву й великого упадку, моменти буйного розквіту й повної апатії. І безупинно, вірно і непохитно впродовж отих довгих 56-ти літ товаришило українському народові, йшло на його чолі, промощувало йому шляхи, вказувало цілі, проголошувало успіх і підбадьорювало при невдачах, увесь той час було і є з українським народом та при українському народі, як нероздільна частина його історії — „Діло“.

На переломі двох років, старого і нового, добре пригадати ті правди. В часах, коли наймилішою та найлекшою темою є принижувати чужі заслуги і співати „вічная“ всім „старим“, варто пригадати ролю, яку те „старе“ „Діло“ грало і грає і — всупереч усім крукам — буде грати в житті українського народу. В тих днях, коли звичайно всі часописи обіцюють своїм читачам прерізні новації (які здебільша потім так і залишаються обіцянкою), можна без стиду признатися, що „Діло“ не може приходити з багатими новорічними дарунками, бо воно — бідне. Бо при праці, яку веде від 56-ти літ, не могло збагатитися. Бо виконує далі велику, важку, складну та перед історією відповідальну місію, на якій справді не можна збагатитися!

Ця місія — це передусім творити і кристалізувати національно-політичну думку. У процесі формування політичної думки мусять бути вагання, мусять бути відхилення, мусять бути хвилинні спроби, успіхи й невдачі, мусять бути захоплення і розчарування, але й мусить бути те, що є: вічне зусилля, вічний поступ вперед. „Діло“ кермує українською прилюдною опінією та одночасно висловлює її, прислуховуючись до неї, вичуваючи і перевіряючи громадські настрої. Але одночасно „Діло“ є органом, який мусить мати на увазі практичні вимоги народу серед кожночасної політичної дійсности. Че-

рез те — буває — „Діло“ нераз мусить протиставитись настроям, як емоціональному чинникові, що є кепським дорадником політичного розуму. У наслідку — неоднократно наражується на атаки тих усіх, що завжди находяться, коли треба атакувати та завжди щезають, коли треба брати відповідальність. Трагізмом того типу часописів, що „Діло“, є те, що воно з національного обовязку, для добра нації, мусить наражуватись на втрату популярности і самому собі утруднювати екзистенцію!

„Діло“ не може собі теж дозволити на той легкий тон, на той сензаційний газетний матеріял, на те потурання смакові сучасної публики, бо воно передусім мусить займатись всіми громадськими темами, мусить мати завжди місце для звітів, дискусійних статтей, покликів, мусить стояти на услугах усіх національних установ та організацій. Як репрезентаційний орган назовні, перед усім чужинецьким світом „Діло“ мусить рахуватись зі словами, мусить усе вважати на можливі відгуки і серед своїх і серед чужих, мусить тямити, що його читають ті, які цікавляться великою всеукраїнською проблемою.

Серед тої преважкої ситуації „Діло“ не сміє забувати, що воно є новочасним щоденником, якого завданням є на першому місці — швидка, совісна і вірна інформаційна служба. Охоплюючи у можливо найбільших подробицях цілість українського життя у рідному краю та на інших українських землях і на чужині, „Діло“ мусить інформувати теж про польські й міжнародні справи, — стверджуючи фактичний стан та коментуючи його з погляду української національної рації.

І та українська національна рація є найвищим для „Діла“ законом. Будучи громадською установою у переносному та буквальному розумінні, як власність видавничої кооперативи, до якої належать десятки найчільніших діячів, „Діло“ зазнає тої самої незавидної долі, що всі наші громадські установи. І так до „Діла“ слід ставитись. Коли чуємо: „Діло“ дороге! — то відповідаємо: так, „Діло“ дороге, але не тому, що каже собі багато платити, взоруючись на монопольних капіталістичних підприємствах, тільки тому, що через свій громадський характер, через свою бідність не може бути дешеве. Бо не може перетворюватись на тип ґазети з масовим накладом, не може бути залежне від уподобань масового купця та не може користуватись — приватним капіталом.

„Діло“ бідне, але мусить істнувати, мусить виконувати далі свою місію, не сміє покидати своєї стійки. Бо „Діло“ само для себе є станицею, яка у білянсі національних надбань творить чільну позицію. Упадок „Діла“ був би сьогодні просто національно-політичною катастрофою, бо він свідчив би про брак зрозуміння у громадянстві для того найважнішого чинника, яким є понадпартійний і понадстановий, всенаціональний, кермуючий, репрезентаційний та відповідальний щоденник.

До упадку „Діла“ далеко. Навпаки: збіраємось розвиватись остільки, оскільки це можливо серед теперішніх умовин. Власними силами ми повстали — з нічого, з жертвенної праці кількох бідних громадян, — власними силами розбудувались і **на вірі у власні сили будуємо надії та пляни на будуче.** Замісць оповідати про них — будемо приходити з ділами. Довіря читачів наших ані українського народу ми досі не завели, — оперті на тому довірі бадьоро вступаємо у 57-ий рік свого істнування.

Головні лінії міжнародньої політики у 1935 р.

Останні роки внесли засадничу зміну в систему довоєнного укладу міжнародніх сил. Австро-німецьке напруження, викликане зударом на австрійському терені за впливи в Середній Европі, а з другої сторони — перехід Польщі на сторону Німеччини затерли поділ Европи — на два клясичні табори: голодних і ситих, ревізіоністів і антиревізіоністів. 1935. року не було вже ніяких міжнародніх принципів — залишився лише ряд держав, що в імя своїх інтересів лучилися довільно, відповідно до вимог ситуації.

Восьм міжнародне життя останнього року обертaлося довкола одної оси.

РИМСЬКИЙ ПАКТ.

На початку січня зайшла подія, що дала напрям міжнародній політиці на всіх европейських теренах. Носить вона скромну назву римського протоколу. Мусоліні та Ляваль, списуючи його, урегулювали три справи: кольоніяльну, Середньої Европи та німецьких зброєнь.

Перше питання розвязали так, що Італія залишила в спокою Туніс, дістаючи на свою користь вирівняні кордони між своїми і французькими кольоніями; крім того — наскільки можна судити з дальшого розвитку подій — Франція залишила їй вільну руку в Абісинії. Щодо Середньої Европи принявали оба державні мужі лінію, згідно з якою слід поступати, щоб зберегти незалежність Австрії; малаб вона опиратися на пакті, заключеному спершу з сусідами Австрії з винятком невтральної Швайцарії, опісля-ж ще й із Францією, Польщею та Румунією. Крім того признали нелеґальним німецьке зброєння.

Щоб не пхати Франції в обійми большевиків, Англія теж приняла париський протокол, злаґіднюючи лише дещо його протинімецьке вістря.

Три великодержави заняли одну плятформу — Німеччина теж не важилася ускладнювати свого міжнароднього становища, тому супроти париського протоколу зберегла спокій, а навіть пробувала вихіснувати його, зазначуючи, що постанови про невмішування у внутрішні справи Австрії повинні обовязувати також Францію та Італію.

•

НІМЕЧЧИНА ДОЗБРОЮЄТЬСЯ.

Таку льояльну постанову Німеччини слід завдячувати Англії, яка вплинула на Францію, щоб вона зріклась домагання повороту Німеччини до Ліґи Націй, приймаючи у заміну проєкт летунської конвенції, якому зрештою теж відібрала його первісно протинімецький характер.

Ті події відтягнули дещо Францію від її радянофільської лінії (чим сильно занепокоїли большевиків) та довели до замирення Західної Европи, що зробило немиле враження на Малу Антанту, яка через те втратила свою рацію істнування для Франції.

Це замирення у великій мірі треба завдячувати обставині, що в тому часі, бо 13. січня сарська область на основі плебісциту вернулась до Німеччини, і тимсамим зник останній предмет непорозуміння на франко-німецькому кордоні. Англія не щадила реверансів у сторону Німеччини, Німеччина — заяв миролюбства.

Ця ідилля довго не втрималася. Німеччина не переставала дальше зброїтися. Англія кінець-кінців ствердила небезпеку з тієї сторони, публікуючи т. зв. „білу книгу“. Той вибух бомби створив несподівано воєнну атмосферу: 15. березня збільшила Франція стан своєї армії, а на другий день Німеччина привернула загальний обовязок військової служби.

На таке отверте нарушення версайського миру великодержави зареаґували протестами: Анґлія й Італія поміркованими, Франція — гострим а заразом скаргою до Ліґи Націй. Саймон поїхав, що правда, із заповідженою візитою до Берліна, але підкреслив чисто інформативний її характер.

СТРЕЗА.

11. квітня стрінулися у Стрезі три великодержави, що вже раз найшли були спільну мову — тим разом, щоб заняти спільний фронт проти Німеччини. Не приходило воно легко, бо Анґлія знову ослабила протинімецький розмах Франції й Італії — все ж остаточно узгіднили свій виступ в тій справі в Женеві. Ліґа Націй заняла сформуловане ними становище — осудила самовільний виступ Німеччини та створила комітет, що мав би опрацювати плян економічних санкцій проти держав, що зламалиб односторонно міжнародні зобовязання у майбутньому.

Очевидно такий теоретичний осуд Німеччині не пошкодив. Вона відповіла, що версайський мир зломили вже давно інші держави, бо не виконали його постанов про загальне розброєння. При цьому відмовила Ліґі Націй право, судити себе. Таким легким коштом здійснив Гітлер найбільш пекуче бажання німецького народу: вернув йому безпеку та престіж

СТАБІЛІЗАЦІЯ НІМЕЦЬКОЇ ПОЛІТИКИ.

Британський премієр, Мекдональд, осудив перед парляментом німецьке нарушення Версалю; зрештою у Льондоні довго на Німеччину не гнівалися. Миролюбиву промову Гітлера 21. травня стрінули вороже хіба в СССР, за її протирадянські виступи. Зате прихильно повитали її італійці, французи, поляки — а вже найщиріше анґлійці. Останні поставили зараз таки питання, як Гітлер уявляє собі конкретно організацію миру в Европі і почали з ними переговори, які покінчилися 18. червня справжньою бомбою: Анґлія признала Німеччині право, піднести тонаж своєї фльоти до 35 прц. анґлійської, тим способом бажав анґлійський уряд привернути рівновагу, захитану франко-радянським пактом взаємної помочі. Таким заломанням фронту Стрези стягнула Анґлія на себе велике невдоволення Франції й Італії, якого не встиг зменшити Іден своєю подорожжю до тих держав. Зрештою в липні і самі анґлійці дещо занепокоїлися, коли побачили, що Німеччина розбудовує свою воєнну фльоту у скорішому темпі, як це вони припускали.

На конґресі націонал-соціялістичної партії та на сесії Райхстаґу в Нірнберзі у вересні, кинув Гітлер знову чимало пацифістичних гасел та заразом виявив непримиренність супроти СССР. З тріюмфом підкреслював факт, що Німеччина опирає свою безпеку вже на власних поважних збройних силах сухопутних, морських та у повітрі.

Супроти абісинської справи Німеччина зберігає невтральність, як нечлен Ліґи Націй, але пильно за нею слідкує. Спершу бажала вихіснувати її, стоючи на боці Італії або ще скоріше Анґлії та перехилюючи на її бік перемогу, що далаб становажну добичу — напр. у звороті кольоній. Останніми часами, коли ситуація Італії погіршилася і Анґлія не потребує німецької помочі, в Берліні боїться, щоб продовження конфлікту не довело до надто сильного та тривкого анґльо-французького зближення.

Польсько-німецьке зближення скріпло і закінчилось торговельним договором із клявзулею найбільш упривілейованої нації.

М-р Богдан Галайчук.

(Докінчення буде.)

Вибори у Франції.

ПАРИЖ, 31. 12. ПАТ. В політичних колах велике враження викликало остаточне потвердження вістки, що вибори до парляменту приспішать, вони відбулисяб при кінці березня. Приспішення речинця виборів, що мали відбутися аж у травні, безумовно матиме велику вагу для укладу внутрішньо-політичної ситуації.

Димісія міністрів.

БУЕНОС АЙРЕС, 31. 12. ПАТ. Міністри фінансів, хліборобства й освіти зголосили димісію, яку прийняли. Міністром фінансів іменували Офтіва, хліборобства Каркало та освіти Кастільо.

Політичний дискусійний вечір у Тернополі.

В понеділок, 30. грудня 1935, відбувся заходами Повітового Народнього Комітету УНДО в Тернополі у салі „Української Бесіди" дискусійний політичний вечір. Обширний реферат на тему: „Наше сучасне політичне положення" виголосив голова УНДО ред. посол *Василь Мудрий*. Проводив на цьому вечорі голова тернопільського Повітового Комітету пос. д-р *Степан Барон*. У вечорі взяло участь 130 запрошених громадян і громадянок, у тому понад 20 студентів і студенток. По рефераті пос. В. Мудрого поставлено цілу низку запитів, на які дав вичерпуючу відповідь референт. Вечір почався в год. 6-ій і закінчився по год. 9-ій. Цілий вечір мав дуже поважний і діловий характер.

Того самого дня вполудне відбулося засідання Повітового Народнього Комітету, на якому голова УНДО *Вас. Мудрий* теж виголосив інформативний реферат на політичні теми.

Що спричинило зірвання дипльоматичних взаємин між СССР і Уругваєм.

ПАРИЖ, 31. 12. ПАТ. „Еко де Парі" повідомляє, що безпосередньою причиною зірвання дипльоматичних взаємин уругвайським урядом із СССР були вислідки слідства, що його перевели в уваги на пересторогу, яку уругвайський уряд дістав із Ріо де Дженейро. Ця пересторога вказувала на участь совітського посольства в Монтевідео в останніх революційних заворушеннях, що були недавно в Бразилії.

Ґубернатор побив посла.

МАДРИД, 31. 12. ПАТ. Коли посол Сако говорив у кулюарах палати з кількома приятелями, підійшов до нього колишній ґубернатор Люґо та побив його по лиці. Присутні журналісти й посли не допустили до дальшої події. Люґо підозрівав Сако, що він причинився до того, що Люґа усунули зі становища, яке займав.

Помер б. віцекороль Індії.

ЛЬОНДОН, 31. 12. ПАТ. Вчора пополудні помер у Льондоні один із найбільших державних мужів 20. віку льорд Рідінґ. Льорд Рідінґ помер на запалення легенів у віці 75 літ. Льорд Рідінґ заки ще став льордом, називався Руфус Ізаакс. Був сином бідного жидівського купця в Льондоні. Коли мав 15 років, утік з дому та служив як корабельний хлопець на британських кораблях. На морі, коли мав час, з запалом учився головно економії та історії. По трьох роках Ізаакс вернувся до Льондону та став працювати на біржі в одного з маклерів. Водночас ходив на виклади в льондонському університеті. Пізніше студіював право, а в 1884. став адвокатом. Вибився дуже скоро. В 1904. вибрали його як кандидата лібералів послом до палати громад. В 1910. р. ввійшов до кабінету як ґенеральний прокуратор. В 1913 р. стає начальним найвищим суддею і приймає тоді назвище Рідінґ.

З того часу Рідінґ, іменований льордом виконує найбільш відповідальні функції та стає одним з найчільніших державних мужів. В 1921. р. Рідінґа іменували віцекоролем Індії. На цьому становищі був він до 1926. р. Тоді Рідінґ усунувся від політичного життя, тільки деколи говорив у палаті льордів. Був головою ради англьо-палестинського банку та найбільшого у світі хемічного тресту, що його заложив льорд Мельхет. В 1931. р. Рідінґ був британським міністром закордонних справ. Кілька місяців пізніше зовсім усунувся з політичного життя.

Рідінґ був по Льойд Джорджі чоловим політиком ліберального табору.

Зачувати, що в завіщанні Рідінґ висловив бажання, щоб його похоронили в Палестині.

НОВИЙ РІК — ДЕРЖАВНИМ СВЯТОМ ТУРЕЧЧИНИ.

СТАМБУЛ, 31. 12. ПАТ. День Нового Року проголосили національним святом Туреччини. Рішення це запало після введення в Туреччині ґреґоріянського календаря

Жорстокість африканської війни.

Протест негуса до Ліґи Націй. — Що діється на фронтах. — Абісинський протест.

ПАРИЖ, 31. 12 ПАТ. Авас повідомляє з Адіс-Абеби: Негус вислав протестаційну ноту до Ліґи Націй проти того, що італійці вживали трійливі гази підчас відвороту з району Тембієн. Крім цього нота протестує проти того, щоб італійські війська вбивали цивільне населення після того відвороту та проти того, що вони ограбили кілька церков.

НЕЯСНА СИТУАЦІЯ НА ФРОНТАХ.

ПАТ оголошує такий комунікат про положення на фронтах в Абісинії.

Цісар Гайле Селасіє видав у своїй головній кватирі в Десіє прикази своїм військам, що оперують на північнім фронті. Райтер передбачує, що бої, які йтимуть у черговому тижні, будуть незвичайно завзяті.

Досі ще не виснилась ситуація в Аббі-Адді. Згідно з англійськими вістками, це місто мають абісинські племена, що зайнявши тепер операційні бази, загрожують комунікаційним получениям з Макале.

Італійці твердять, що в Аббі-Адді получилась італійська кольона, що 22. ц. м. відперла напад 5-тисячного абісинського відділу, з підмоговою кольоною. Аббі-Адді має велике стратегічне значіння, бо замикає доступ абісинським відділам вдиратись у глибину Тембієну.

На південному фронті далі спокійно, деколи тільки атакують італійські літаки, що бомбардували Даґгабур і перелетіли над місцевістю Аіша, яка лежить на залізничій лінії Джібуті-Адіс-Абеба 12 км. від французького Сомалі.

Атентат на Сталінів памятник.

Парижський „Журнал" повідомляє із Москви, що останніми тижнями знову дійшло до подій, які доказують, що значно та скоро паде популярність Сталіна і його співробітників. Недавно у підземній залізниці у Москві найшли подерті всі Сталінові й Кагановичеві портрети, а в парку в Саратові розбили Сталінів памятник. У Свердловську арештували 18 студентів, що розкидали летючки проти Сталіна. До подібних подій дійшло теж у фабриках в Івановому.

Демонстраційний страйк єгипетських студентів.

КАІРО, 31. 12. ПАТ. На університеті відновили виклади, але студенти страйкують далі, домагаючись амнестії для політичних вязнів та скорої відповіди британського уряду, що взяла би на увагу домагання національного фронту.

Марш бандитів на Пекін.

ПЕКІН, 31. 12. ПАТ. Великі банди бандитів з Манджурії наближуються, як повідомляє Авас, до Пекіну. Від міста віддалені вони тільки 45 км. По дорозі бандити спльондрували багато сіл і місцевостей, яких мешканці втікли до Пекіну.

або Підгайний дав його Бандері, який кільканацять кроків дальше доручив його Мацейкові. Опісля Мацейко зникає зі Львова. Далі цікавий інцидент з карткою, яку Мацейко написав до свого вуйка, про що довідався Мигаль й інші. Бандера тоді божеволів, скакав і зажив в порошки, не знав куди дітися зі злости й викрикував, що цього „дурня" треба відкликати з Варшави. Але Підгайний успокоїв його, що нехто не завважив, що картка прийшла з Варшави й сказав Бандері на ухо „Пе" (Перацький). Сам Мацейко, їдучи до Варшави, не знав, кого має вбити і мав ждати на вказівки. 12. червня бачили вже якогось молодого чоловіка у захисті при вул. Вольській. 15. червня зникає з захисту, але залишає течку з рушником і сорочкою; опісля, як відомо, найшли при вул. Окульнік плащ, на вулиці Фоксаль капелюх. Плащ і капелюх є звичайні, гуртові й стандартні; про них ми згори знали, що ніяким певним доказом не будуть.

Далі прокуратор обговорює широко річи, що їх залишив Ольшанський-Мацейко у захисті. Довше спиняється над сорочками, гостро виступає проти фахівця від білля Ігнатовського, який зізнав, що іншого у слідстві, а що іншого на розправі серед судом. Опісля прокуратор широко обговорив дальший доказ тотожности Мацейка — фотографії. Зпоміж мешканців „Ольшанського" при вул. Вольській — Мацейка розпізнали з фотографій всі особи, які бачили його в тому захисті й то розпізнали його катеґорично. Ріжниця між т. зв. поліційною фотографією й тою, що її дістали з групового побільшення, є тільки здогадом, бо Мацейка могли тільки тоді пізнати, якщо його бачили. Св. Берова, яка в слідстві бачила тільки поліційну фотографію, а в суді показали їй ще приватну фотографію, сказала, що Мацейко є тут і тут.

МАЦЕЙКО СУХІТНИК Є ВБИВНИКОМ.

Далі прокуратор обговорює висунений закид, що Мацейко був сухітник. Чи бажають цим доказати, що не міг він виконати діла, про яке ми знаємо, що було рівнозначне з самогубством у понятті Бандери, отже тому не міг би втікати. Врешті питання, в якій мірі був сухітником. Дивна річ, що св. Чучмайова в слідстві ані словом не говорила про сухоти, але щойно коли приїхала до Варшави і знала, про що йде, пригадала собі й то при допомозі читань про ті сухоти. Врешті ці сухоти були такі малі, типові в легкому віці часті в молодих людей. Отже ці сухоти, що мали бути страхопудом проти Мацейка й насували декому навіть сумніви, чи то може Лебедь поповнив вбивство, не є взагалі питанням.

Зачинається втеча. Ми в Любліні, в „хаті", опісля у Львові, де Мацейко признається Малюці, Мигалеві й Качмарському до свого злочину. Зарицька сама признає, що перевела вбивника до ЧОР. Якщо врешті візьмемо під увагу, що Мацейко до дому не вернувся, не знати чому, то питання, чи Мацейко є вбивником мін. Перацького, стає чисто реторичним питанням. Це в нікого не може викликати сумніву. Є це незбитий, історичний факт.

Двацятьсемий день розправи.

У вівторок прокуратор обговорив ролю шістьох підсудних, а саме: Бандери, Підгайного, Малюци, Карпинця, Климишина і Чорнія. Розправа почалася в год. 10.45 передполуднем

СІЧИНСЬКИЙ, ФЕДАК І МАЦЕЙКО.

На вступі прокуратор пригадує, що це вже є історичним фактом, що Гриць Мацейко є вбивником мін. Перацького. Хоч усіх подробиць прокуратор ще не вичерпав, але вважає це зайвим. Так, як відомо, що вбивником Андрія Потоцького в 1908 р. є Січинський, так, як відомо, що в 1920 р. атентат на життя начальника держави марш. Пілсудського виконав Федак, так само відомо вже раз назавсіди, що мін. Перацького убив Гриць Мацейко. Виконуючи цей злочин Мацейко був засоблений у подвійну зброю. Забезпечили його і дали йому до одної руки бомбу, до другої револьвер. Досвід у передбачуванні не розчарував тих, які Гриця Мацейка засобили і вишколювали. В дійсности один з цих засобів не дописав, але зате використано другe. Деж є вбивник? ОУН поривається на члена уряду Польщі, виконує перший атентат поза своїми етнографічними землями у Польщі і висилає до цього свого чину такого свого представника, який не має цієї відваги, цієї сміливости явитись після злочину і заявити: „Ось я є, вбив тому і тому..." Ні! Член ОУН, представник українського підземелля, речник воюючого українського підземелля утік і довго треба буде ждати на якусь ситуацію і довго там вагаються, надумуються і наражуються, щоби признатися. Ось цей мораль ний подвійний фронт, дисконтування справжній на обі сторони, таке питоме, постійне і клясичне для ОУН. Мацейко втік, його не судять, не знаємо, де він, але зате є його співтоварищі.

На перший погляд велика прірва у справі вбивства мін. Перацького, бо нема вбивника. Зате є ті, які думали за виконавця, все підготовили. І хоч нема тут Гриця Мацейка, зате вперше у Польщі засідає у суді краєвий провідник, краєвий командант, а побіч нього сама еліта, самі найкращі. Я не певний — говорив прокуратор — чи всі причасні до цього злочину є тут присутні. Може в сутінках цієї змови скриваються ще деякі постаті, може затаєні ще деякі чини. Не згадую вже про Степана Долинського — говорив прокуратор — якого схопили так пізно, що слідство проти нього треба було вилучити. Прокуратр пригадує, що близько цієї справи є ряд людей, які виступали тут як свідки, а саме: Свенціцька, яка товаришила Зарицькій, Ракові і Мацейкові у подорожі закордон; Осип Мащак, який — як це зізнав Мигаль — визначив стрічу і дуже хвилювався, що „гість з Варшави" вернувся. Далі Роман Шухевич, який в дні вбивства вже знав, що це чин організації. Це наш найкращий чин — заявив він. Шухевич був боєвим референтом, людиною з великим довірям, яка знала про все те, що є важне для організації. Вкінці прокуратор зачисляє Чайківську. На салі є тільки ті, що до яких не може ні на хвилину виринути сумнів. Зате ніхто з них не може бути унєвинений. Ясно теж, що всі підсудні допустились злочину як члени ОУН, як її виконавці або ініціятори її доручень.

РОЛЯ БАНДЕРИ ЯК ПРОВІДНИКА.

Степан Бандера — це краєвий провідник. Його псевдоніми: „баба", „лис", „малий" і т. д. Знаємо від Мигаля, Малюци й Онишука а посередньо від Спольського, що Бандера почав свою карієру в організації як пропаґандовий референт у 1931. р. Ще перед тим сидів, але його звільнив суд задля недостачі потрібних доказів. Від половини 1932. р. є заступником краєвого провідника, на місце Іртена, який утік за кордон. Передтим краєвим провідником був д-р Гнатевич, ініціятор атентату, який мали виконати у Варшаві в 1933. р., якого здеґрадувала закордонна влада ОУН. По Гнатевичу не цілий рік був з титулом краєвого провідника краєвим комендантом новий.

Продовження промови прок. Желенського про Бандеру та інших підсудних подамо завтра.

*

ВРАЖІННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА.

(Телефоном від нашого кореспондента).

Варшава, 31. грудня 1935.

Сьогодні прок. Желенський переходив окремо по черзі обвинувачених при чому полагодив лише половину підсудних. Залишилися ще: Гнатківська, Зарицька, Рак, Качмарський, Малюца і Мигаль. Тому думають, що цілий четвер зійде ще на промові прокуратора. **(ік).**

З організаційного руху.

Повітовий Народній Зїзд УНДО в Копичинцях.

В четвер 26. грудня ц. р. відбувся в Копичинцях Повітовий Народній Зїзд УНДО копичинецького політичного повіту при участи делеґатів з майже усіх громад повіту в числі коло 250 осіб. Численну участь у зїзді взяло теж духовенство (11 священиків) під проводом декана о. Анатоля Малиновського з Чабарівки та світська інтеліґенція з Копичинець і Гусятина. Як відпоручник Цетрального комітету УНДО взяв участь у нарадах зїзду посол цієї округи д-р Степан Баран з Тернополя; прибув теж на зїзд найстарший наш парламентарист, сенатор д-р Антін Горбачевський з Чорткова.

Зборя відкрив дотеперішній голова Повітового Народнього Комітету УНДО адвокат і дідич міста Копичинець м-р *Олександер Зеленецький*, присвячуючи на вступі довшу згадку помершому літом ц. р. визначному народньому діячеві й основникові усіх наших повітових установ о. Северинові Матковському, пароховi з Босир, що і на полі політичної організації повіту, має тривкі заслуги. Присутні вислухали цієї промови стоячи і вшанували память покійного одномінутовою мовчанкою. З черги привітав о. Зеленецький сенатора д-ра Горбачевського і посла д-ра Барана, яких зібрані привитали від себе бурливими оплесками.

До президії зїзду вибрано м-ра *Михайла Шахновича*, адвоката з Гусятина, о. *Павлика* і господаря п. *Олексюка*, на секретарів пп. *Петра Стадника* і п. *Сулиму*. Звіт з діяльности уступаючого Повітового Народнього Комітету зложив *дир. Пенцак*. Останній рік був під знаком виборів до рад громадських і волосних, опісля до повітових рад, вкінці до сойму і сенату. В останньому році (1935.) відбулося одно велике віче в Копичинцях з участю посла д-ра Барана і кільканадесять віч та політичних нарад у поодиноких громадах повіту, що мали на меті поглибити політичну організацію та підготовити населення до виборів. Назагал вибори до самоуправних установ випали досить вдоволяючо, якщо взяти під увагу некорисні для нас постанови виборчих реґуляминів та амбіції деяких наших місцевих одиниць. Вибори до сойму вийшли зовсім добре, участь у голосуванні наших виборців була масова і всі здисциплиновано пішли за приказом нашого проводу. Дотично поведінки нижчих адміністраційних державних чинників і поліції, то не всі ще поступають по інтенціям центрального уряду, що очевидно не причиняється до відпруження відносин на місцях. Звіт принято до відома й вибрано комісію матку для наміченння кандидатів до нової повітової управи.

До голосу прийшов тепер сен. *д-р Горбачевський*, що виголосив двогодинний реферат про наше сучасне політичне положення взагалі і в Польщі зокрема, обговоривши теж докладно дотеперішню працю Української Парляментарної Репрезентації у соймі й сенаті.

Опісля посол д-р *Степан Баран* у довшому рефераті представив подрібно наші домагання до уряду, вияснюючи при цьому потребу зміни нашої політичної тактики, яку започаткував провід УНДО і яку веде тепер наша Репрезентація на терені польського парляменту. При цій нагоді посол д-р Баран зазначив виразно, що наша політична програма й наша основна мета залишаються дальше без змін, що зрештою підніс у своїй недавній соймовій промові голова УПР посол Василь Мудрий.

В дискусії *о. Іван Брикович* з Кривенького поставив резолюцію, що зїзд висказує повне довіря та признання проводові УНДО й Українській Парляментарній Репрезентації і її Президії за їх дотеперішню працю й оборону прав українського народу та одобрюючи їх теперішню політичну тактику, взиває їх, щоб і на дальше стояли на сторожі наших прав. З черги о. *Анатоль Малиновський* поставив внесок, що зїзд наддбручанського копичинецького повіту висказує слова найщирішого співчуття нашим братам на Великій Україні, що непомірно терплять під большевицько-московською окупацією і взиває їх, щоб видержали дальше у боротьбі з вірою у нашу остаточну цілковиту перемогу. Зокрема зїзд взиває українську політичну еміґрацію до обєднання з метою спільної боротьби за державну незалежність України. Обі резолюції принято одноголосно серед бурі оплесків.

На внесок комісії-матки до Повітового Народнього Комітету вибрані: м-р Зеленецький Олександер у Копичинцях, м-р Капустинський Осип, адвокат і віцебурмістр у Гусятині, о. Литвинюк Антін, парох в Оришківцях, о. Малиновський Анатоль, парох і декан у Чабарівці, о. Павлик Н., парох у Раковім Куті, Саківський Василь, господар у Васильківцях, Скретовичева Ванда в Копичинцях, Стус Іван, господар у Сидорові, Сулима Петро, господар в Увислі, м-р Троян Антін, адвокат у Копичинцях, Федоришин Н., господар у Вигоді, д-р Фірчук Осип, адвокатський аплікант у Копичинцях і м-р Шахнович Михайло, адвокат і міський радний в Гусятині. Пов. Нар. Комітет уконституувався в цей спосіб: голова о. Малиновський Анатоль, І. заст. голови (урядуючий) м-р Зеленецький Олександер, ІІ. заст. голови м-р Шахнович Михайло, секретар д-р Фірчук Осип.

По близько пяти-годинних нарадах закінчено зїзд промовою предсідника м-ра Шахновича й відспіванням національного гимну.

Вибори у Франції.

ПАРИЖ, 31. 12. ПАТ. В політичних колах велике вражіння викликало остаточне потвердження вістки, що вибори до парляменту приспішать, вони відбулисяб при кінці березня. Приспішення речинця виборів, що мали відбутися аж у травні, безумовно матиме велику вагу для укладу внутрішньо-політичної ситуації.

Димісія міністрів.

БУЕНОС АЙРЕС, 31. 12. ПАТ. Міністри фінансів, хліборобства й освіти зголосили димісію, яку прийняли. Міністром фінансів іменували Офтіза, хліборобства Каркано та освіти Кастільо.

Політичний дискусійний вечір у Тернополі.

В понеділок, 30. грудня 1935, відбувся заходами Повітового Народнього Комітету УНДО в Тернополі у салі „Української Бесіди" дискусійний політичний вечір. Обширний реферат на тему: „Наше сучасне політичне положення" виголосив голова УНДО ред. посол *Василь Мудрий*. Проводив на цьому вечорі голова тернопільського Повітового Комітету пос. д-р *Степан Баран*. У вечорі взяло участь 130 запрошених громадян і громадянок, у тому понад 20 студентів і студенток. По рефераті пос. В. Мудрого поставлено цілу низку запитів, на які дав вичерпуючу відповідь референт. Вечір почався в год. 6-ій і закінчився по год. 9-ій. Цілий вечір мав дуже поважний і діловий характер.

Того самого дня вполудне відбулося засідання Повітового Народнього Комітету, на якому голова УНДО *Вас. Мудрий* теж виголосив інформативний реферат на політичні теми.

Що спричинило зірвання дипльоматичних взаємин між СССР і Уруґваєм.

ПАРИЖ, 31. 12. ПАТ. „Еко де Парі" повідомляє, що безпосередньою причиною зірвання дипльоматичних взаємин уруґвайським урядом із СССР були вислиди слідства, що його переведи з уваги на пересторогу, яку уруґвайський уряд дістав із Ріо де Жанейро. Ця пересторога вказувала на участь совітського посольства в Монтевідео в останніх революційних заворушеннях, що були недавно в Бразилії.

Ґубернатор побив посла.

МАДРИД, 31. 12. ПАТ. Коли посол Сако говорив у кулюарах палати з кількома приятелями, підійшов до нього колишній ґубернатор Люґо та побив його по лиці. Присутні журналісти й посли не допустили до дальшої події. Люґо підозрівав Сако, що він причинився до того, що Люґа усунули зі становища, яке займав

Помер б. віцекороль Індії.

ЛЬОНДОН, 31. 12. ПАТ. Вчора пополудні помер у Льондоні один із найбільших державних мужів 20. віку льорд Рідінґ. Льорд Рідінґ помер на запалення легенів у віці 75 літ. Льорд Рідінґ який ще став льордом, називався Руфус Ізаакс. Був сином бідного жидівського купця в Льондоні. Коли мав 15 років, утік з дому та служив як корабельний хлопець на британських кораблях. На морі, коли мав час, з запалом учився головно економії та історії. По трьох роках Ізаакс вернувся до Льондону та став працювати на біржі в одного з маклерів. Водночас ходив на виклади в льондонському університеті. Пізніше студіював право, а в 1884. став адвокатом. Вибився дуже скоро. В 1904. вибрали його як кандидата лібералів послом до палати громад. В 1910. р. ввійшов до кабінету як генеральний прокуратор. В 1913 р. став зачальним найвищим суддею і прийняв тоді називще Рідінґ.

З того часу Рідінґ, іменований льордом виконує найбільш відповідальні функції та стає одним з найчільніших державних мужів. В 1921. р. Рідінґа іменували віцекоролем Індії. На цьому становищі був він до 1926. р. Тоді Рідінґ усунувся від політичного життя, тільки деколи говорив у палаті льордів. Був головою ради англьо-палестинського банку та найбільшого у світі хемічного тресту, що його заложив льорд Мельхет. В 1931. р. Рідінґ був британським міністром закордонних справ. Кілька місяців пізніше зовсім усунувся з політичного життя.

Рідінґ був по Льойд Джорджі чоловим членом ліберального табору.

Зачувати, що в завіщанні Рідінґ висловив бажання, щоб його похоронили в Палестині.

НОВИЙ РІК — ДЕРЖАВНИМ СВЯТОМ ТУРЕЧЧИНИ.

СТАМБУЛ, 31. 12. ПАТ. День Нового Року оголосили національним святом Туреччини. [...]шення це запало після введення в Туреччині [...]игорініанського календаря

Жорстокість африканської війни.

Протест негуса до Ліґи Націй. — Що діється на фронтах. — Абісинський протест.

ПАРИЖ, 31. 12. ПАТ. Авас повідомляє з Адіс-Абеби: Негус вислав протестаційну ноту до Ліґи Націй проти того, що італійці вживали трійливі ґази підчас відвороту з району Тембіен. Крім цього нота протестує проти того, щоб італійські війська вбивали цивільне населення після того відвороту та проти того, що вони ограбили кілька церков.

НЕЯСНА СИТУАЦІЯ НА ФРОНТАХ.

ПАТ оголошує такий комунікат про положення на фронтах в Абісинії.

Цісар Гайле Селясіе видав у своїй головній кватирі в Десіє приказ своїм військам, що оперують на північнім фронті. Райтер передбачує, що бої, які йтимуть у черговому тижні, будуть незвичайно завзяті.

Досі ще не вияснилась ситуація в Аббі-Адді. Згідно з англійськими вістками, це місто мають абісинські племена, що зайнявши тепер операційні бази, загрожують комунікаційним полученням з Макале.

Італійці твердять, що в Аббі-Адді получилась італійська кольона, що 22. ц. м. відперла напад 5 тисячного абісинського відділу, з підмоговою кольоною. Аббі-Адді має велике стратеґічне значіння, бо замикає доступ абісинським відділам вдиратись у глибину Тембієну.

На південному фронті далі спокійно, деколи тільки атакують італійські літаки, що бомбардували Даґгабур і перелетіли над місцевістю Айша, яка лежить на залізничій лінії Джібуті-Адіс-Абеба 12 км. від французького Сомалі.

Атентат на Сталінів памятник.

Париський „Журналь" повідомляє із Москви, що останніми тижнями знову дійшло до подій, які доказують, що значно та скоро паде популярність Сталіна і його співробітників. Недавно у підземній залізниці у Москві найшли подерті всі Сталінові й Кагановичеві портрети, а в парку в Саратові розбили Сталінів памятник. У Свердловську арештували 18 студентів, що розкидали летючки проти Сталіна. До подібних подій дійшло теж у фабриках в Івановому.

Демонстраційний страйк єгипетських студентів.

КАІРО, 31. 12. ПАТ. На університеті відновили виклади, але студенти страйкують далі, домагаючись амнестії для політичних вязнів та скорої відповіди британського уряду, що взяла би на увагу домагання національного фронту.

Марш бандитів на Пекін.

ПЕКІН, 31. 12. ПАТ. Великі банди бандитів з Манджурії наближуються, як повідомляє Авас, до Пекіну. Від міста віддалені вони тільки 45 км. По дорозі бандити спльондрували багато сіл і місцевостей, яких мешканці втікли до Пекіну.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Новий Рік.

Чи я знаю коли він властиво є?! Дехто каже, що першого січня, дехто, що аж по Маланці. І тому в нас навіть і в новорічній квестії саламаха. Подібно, як у квестії мови, яку гарбують хоч і покликані, але не до купи скликані.

Отже не знаю.

Згідно зі станом моєї кишені, з інформаціями календаря і довголітнім досвідом — новий рік є таки першого січня. Згідно з традицією, сіянням верна і вінчуваннями — буде аж за чотирнацять днів.

Так як я — думають і всі інші брати во Рурику по цей і по той бік Збруча. Ще брати по той бік, то менше, бо їм новий стиль накинувся щойно на еміграції, але нам — наддністрянцям, наднолтавцям чи наддніпрянцям, то вже від малечку товкли:

— Від нового року аж і цента на витребеньки...

— По новім році мусиш добре взятися до науки...

— До кінця грудня ще за тебе плачу...

І думали новим стилем.

Тому не диво, що мені тяжко повірити в другу нашу правду — в Новий Рік, два тижні по новім році. І тому пишу нині новорічний фейлетон, хоч коло мене один з моїх товаришів пише новорічну ревію на... Маланки.

Гляньмо назад себе.

Перейшло 365 днів і ночей, 52 тижні, 12 місяців. Немалий шмат часу. Можна було неодно зробити, а ще більш поправити.

Зачну від себе... Нічого путнього не зробив, завжди казав собі: маю час, а дні йшли і йшли і дійшли до краю. Знову один рік пропав, відійшов на віки і головне: ніколи вже не вернеться. Виписав я свого часу на своїй візитівці: поет, повістяр, пісенетворець, фейлетоніст. Що рік, то котрусь замазую, а історія літератури либонь замаже всі.

Але я про себе і на сумну нуту, а тут не тільки я і не тільки сум на світі!

Загально треба!

Заложили два жидки інтерес з рибами і замовили вивіску: „Тут продають живі риби". Але що такий довгий напис дорого коштував, то почали думати, як його скоротити.

— Слухай — каже один. — Пощо писати „продають". Ясна річ, що не роздають. Вистане „Тут живі риби".

Погодилися, але й це ще було за дорого.

— Ізидор, нащо нам слова „тут". Ясно, що тут, а не на другій вулиці. „Живі риби" — і досить.

Погодилися.

Але згодом:

— Слухай, ми себе самі компромітуємо! Така поважна фірма і пише „живі". Так ніби в нас можливі є і здохлі... Напишім „Риби" — то розуміється само собою, що і тут, і продають, і живі.

А вкінці:

— Нащо „риби", пощо „риби"? Не треба нічого, бо і так і на пів кільометра чути.

Маємо ми національну вивіску з ріжними прикметниками. Боюся, щоб люди не почали медитувати, як би коротше те все висловити...

В минулім році чув я вже від одного, чи двох, що треба дещо скреслювати.

І так — мовляв — наша справа голосна...

Галактіон Чіпка.

Другий уряд Валлядареса в Еспанії.

ПОПЕРЕДНІЙ УРЯД РОЗВЯЗАВ КОРТЕЗИ.

МАДРИД, 31. 12. ПАТ. Прем'єр Валлядарес заявив представникам преси, що уряд, заки ще уступив, ухвалив, однозгідно затвердив текст декрету про розвязання кортезів. Бракує тільки підпису президента республіки, щоб декрет міг обовязувати.

МАДРИД, 31. 12. ПАТ. Портеля Валлядарес створив уряд у такому складі: прем'єр і внутрішні справи Портеля Валлядарес, міністер війни ґен. Молеро, маринарки адм. Азарола, освіти Віллальбос, публичні роботи й комунікація Чіріло дель Ріо, хліборобство, торговля і промисл Мендізабаль, фінанси Ріко Авельо.

Міністра закордонних справ іще не іменували.

БЕЗ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ПАРЛЯМЕНТАРНИХ ГРУП.

МАДРИД, 31. 12. ПАТ. Міністром закордонних справ іменовано міністра фінансів Урсаір, міністром фінансів став дотеперішній високий комісар в Марокко Ріко Авеля.

У другім кабінеті Валлядареса парляментарні групи не є зовсім репрезентовані, з вимком Чіріло дель Ріо, якого поступова партія має тільки 3-ох членів. До нового кабінету Валлядареса ввійшло 4 міністрів із попереднього кабінету.

ЯПОНІЯ ПРАЦЮЄ НАД РОЗВИТКОМ ПІВН. КИТАЮ.

ТОКІО, 31. 12. ПАТ. „Асагі Шімбун" повідомляє, що уряд буде домагатися від парляменту ухвали одного мільона єнів для піднесення хліборобських округ у Північнім Китаю. Гроші ці мають ужити передовсім для розвитку плекання бавовни і овець, для затіснення господарської співпраці між Японією і Китаєм. Для розвитку культурних японсько-китайських відносин Японія видає річно 6 мільйонів єнів.

НОВА ЯПОНСЬКА ПРЕСОВА АҐЕНЦІЯ.

ТОКІО, 31. 12. ПАТ. Замість аґенції „Реноо" утворили нову урядову аґенцію „Домеі". Вона почнає свою діяльність 1 січня 1936.

НАЙШОВСЯ ЛІНДБЕРҐ.

ЛЬОНДОН, 31. 12. ПАТ. Тайна побуту полк. Ліндберґа і його родини вияснилася. Сьогодні одержали урядовий комунікат, який стверджує, що Ліндберґ з родиною є на чердаку корабля „Амерікен-Імпортер", який причалить до Ліверпулю в 11 год. рано.

ІТАЛІЙЦІ БОМБАРДУЮТЬ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ.

ЛЬОНДОН, 31. 12. ПАТ. Авас повідомляє з Аддіс-Абеби: Абісинський уряд подає до відома, що вчора італійські літаки збомбардували амбулянс шведського Червоного Хреста у віддалі 20 миль від Дольо. Шеф амбулянсу ранений.

ЯПОНІЯ НЕ ВІДСТУПИТЬ ВІД СВОЇХ ДОМАГАНЬ.

ТОКІО, 31. 12. ПАТ. В новорічному зверненому письмі до народу, міністер маринарки, між іншим заявив, що Японія рішучо не відступить від своїх домагань, щоб морські зброєння опиралися на принципі, що забезпечує її перед нападом та перед загрозою нападу. Коли по домаганнях морська конференція відкинула, то Японія мусітиме поробити відповідні заходи, які забезпечували би її оборону.

БОРАГ КАНДИДАТОМ НА ПРЕЗИДЕНТА ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ.

НЮ ЙОРК, 31. 12. ПАТ. Сенатора Бораґа поставила републиканська партія як кандидата на президента, а бурмістра Ню Йорку Ляґвардія на віцепрезидента.

НОВИНКИ.

— **Знижка цін мусить бути реальна.** На заклик уряду в справі обнижки цін всі поважні фірми мають відповісти видатною обнижкою, щоб уможливити широким урядниким колам зберегти життєву стопу на давньому рівні. Ту ціль можна осягнути тільки співпрацею всього громадянства, а саме постійною контролею та інформуванням при допомозі преси широкого загалу населення про ті фірми, які справді піддали свої ціни контролі та обнижили до рівня, що відповідає теперішній ситуації, вдоволяючись меншим зиском. Можна бути певним, що й влада співділатиме, як це було в Італії, з громадянством над контролею обнижки цін, дбаючи про те, щоби під гаслом обнижки не загніздилася крикливе нечесна реклама, використовуючи обнижку поборів до нечесних інтересів та не маючи нічого спільного з обнижкою цін.

— Імпреза школи кн. Льва в театрі Ріжнородностей. Дітвора школи ім. кн. Льва на Личакові улаштує 12. ц. м. в салі театру Ріжнородностей виставу М. Підгірянки „В чужому пірю" й низку балетових сценок. Українське громадянство Львова повинно прибути на виставу якнайчисленніше, щоб таким чином допомогти матеріяльно найбіднішій молоді Личаківського передмістя.

— **Вищий гірничий уряд у Львові** розпічне свою діяльність від 1. січня. Територіяльний обсяг ділання цього уряду обіймає воєвідства: львівське, тернопільське, станиславівське, волинське, поліське і 8 повітів краків. воєвідства. Директором гірн. уряду став інж. Юл. Мокрий з Кракова. Бюро міститься при вул. Костюшка 7.

— Обнижка ціни соли. Появився розпорядок міністра скарбу, що обнижує ціну білої соли із 36 на 32 сот. за кільо. Розпорядок обовязує від 1. січня, одначе продавці соли з вимком гуртівників, що за їх посередництвом сільний моно-

поль передає сіль до обороту, можуть ще до 5. січня продавати білу сіль по ціні вищій від 32 сот. аж до 36 сот. за кільо.

— **Отже нема постійної ціни цукру.** Міністерство внутрішніх справ повідомило адміністраційну владу I і II інстанції, що вільно брати ціну вищу ніж 1 зол. за 1 кг. цукру (білого кришталу) виїмково в тих місцевостях, де це оправдують вищі кошти перевозу з гуртового складу. Одначе та ціна ніяк не може перевищувати 1.05 зол. за кільо.

— **Нотаріяти у Сх. Галичині.** У „Вістнику Законів" оголошено розпорядок, що устійнює число нотаріяльних посад і їх урядових місць в державі. На терені львівського апеляційного суду устійнено в окружному суді: в Бережанах 12 нотаріяльних посад, у Чорткові 15, Коломиї 13, Львів 29, Перемишль 18, Самбір 12, Станиславів 14, Стрий 11, Тернопіль 12, Золочів 14. В цілій Польщі створено 780 нотаріятів.

— **Нова трамваєва тарифа у Львові.** Львівський магістрат установив нову трамваєву тарифу, що входить в життя від 1. січня 1936 р. На основі нової тарифи нормальний білет коштуватиме 20 сот., з пересіданням 25; знижковий (до год. 7.15 рано для всіх, цілий день для військових до сержанта включно, шкільної молоді за багаж і пси) 15 сот.; поворотний (робітничий) білет на два переїзди (рано до год. 7.15 і п. пол. від год. 1 до 5.30) 30 сот.; дитячий білет (до 7-го року життя) 10 сот., з пересідкою 15 сот., немовлята на руці (до 1-го р. життя) безплатно; білет на 10 їзд просто для всіх 2 зол.; шкільний білет на 60 переїздів просто 4.50, з пересідкою 5.50. Місячна карта на необмежену скількість переїздів 20 зол. Одночасно знесено відтинкові білети за 15 сот., 10-разові з пересіданням, білети на 60 переїздів і всякі місячні знижкові карти.

— **Львів без світла.** На Сильвестра Львів потонув у пітьмі від год. 5 попол. до 5.30. Всі льокалі були без світла та електричного струму. На вулицях світилися лише газові лямпи.

Спорт.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ РОЗГРИВОК КОПАНОГО МЯЧА В ПОЛЬЩІ.

Управа П.З.П.Н. у Варшаві випрацювала недавно низку внесків на Загальні Збори П.З.П.Н., що мають на меті унормувати відносини в організації копаного мяча в цілій Польщі. Ці внески випрацювані після низки конференцій з тренерами та спорт. діячами.

Внески П.З.П.Н. у подробицях такі:

1) Задержати Лігу з 10 клюбів. До Ліги автоматично входить що року мистець А-класи, а дружина, що є на останньому місці у класифікації Ліги, розігрує два елімінаційні змагання з другим фіналістом за вхід до Ліги.

2) В поодиноких округах створять Окружні Ліги з 10 клюбів. Кляса А. буде мати 6 до 24 клюбів. Якби було більше клюбів, то поділять клясу А на групи. Як відношення між клясами прийняли 1:2:3:4.

3) Систему лігових змагань змінять так, що першу рунду розігрують восени, другу весною.

4) В 1936 р. змагання за мистецтво Ліги та всіх нижчих клас зачнуть 15. серпня. У весняному речинці відбудуться змагання за чашу. Проект змагань за чашу передбачує створення груп у поодиноких округах з відповідних клас (напр. у Львові Погонь і дружини Окружної Ліги). Змагання відбувалися б системою відпадання кожної дружини після програних змагань.

Нові книжки й журнали.

Ольгерд І. Бочковський: АБІСИНІЯ Й АБІСИНСЬКА СПРАВА з 2 мапами та 26 образками. Львів 1936. Накладом Т-ва „Просвіта".

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа 1. І. год 12. впол. ціни найнижчі „Пасторалка"; год. 3.30 попол. ціни найнижчі „Авантюра в раю"; год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Четвер, 2. І. год. 8 веч. Аб 6. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Театр Різнородностей.

Середа 1. І. год. 8. веч. Аб. 7. ціни найнижчі „Івась із місяця".

Кіна.

АДРІЯ: „Останній отаман Анненків".
АПОЛЬО: „Додик на фронті" з Димшем.
АТЛЯНТИК: „Кохаю всі жінки" з І. Кепурою.
ВАНДА: „Велика подія", „Скінчена пісня".
ГРАЖИНА: „4 і пів мушкетерів".
КАСІНО: „Анна Кареніна" з Гретою Гарбо.
КОЛІСЕЙ: „Гра за жінку", ревія „Парада гумору".
КОПЕРНИК: „Весела розвідка" та Боксерський меч Макса Бера з Дж. Люїсом.
МАРУСЕНЬКА: „Напад на Конго".
МІРАЖ: „Баль у Савої", ревія „Як бавляться у Львові".
МУЗА: „Ідемо до щастя".
ПАКС: „Острів скарбів".
ПАЛЯС: „Любовні маневри".
ПАН: Секвоя і додатки!
РАЙ: „Веселий ювилей Мікі Маус".
СОНЦЕ: „Жовтий князь", ревія „Сватання на рати".
СВІТ: „Веселий ювилей Мікі Маус".
СТИЛЕВЕ: „Розкрішні очі" із Шерлі Темпль і ревія.
ТЕНЧА: „Весела вдова" та Хор і балялайки.
ТОН: „Хрестоносні походи" Сесіля Б. Міля.
УТІХА: „Перли графині" та ревія.
ХИМЕРА: „Сьогодні вечором у мене".

Закордонне радіо.

Середа, 1. січня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, 15.40 Бетовенові твори (смичк. квартет), **Брно** (325,4) 11.10 Бетовенів септет, **Кошиці** (259,1) 17.40 Словацькі народні пісні, **Прага** (470,2) 8.30 Солісти, 9.15 Рел. пісні, 16.00 Чар Двожакової музики, **Париж** (1648) 18.00 Жан, Жак і Жо перед мікрофоном, 18.30 Симф. орх., 20.30 „Кур-Ліреї" новорічна комедія Жермена, **Білгород** (437,3) 15.00 Скрипка, 16.30 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 10.00 Легка музика, 18.00 Пісні, співанки та поезії, 19.00 Тріо на форт., скр. і віол. е-дур Шуберта, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 8.00 Вес. новорічний поранок, 12.00, 13.10 Концерт, 18.30 Танцюємо вже в Новому Році, **Кельн** (455,9) 18.30 Форт. твори Баха, 19.15 Пісні й танки 18-го століття (спів, музика), **Ляйпціґ** (382,2) 10.00, 15.30, 19.55 Концерт, 21.35 Нар. пісні, **Мінхен** (405,4) 9.30 Мистці флету, 10.30 Нар. музика, 14.45 Сольо на гітарі, **Будапешт** (549,5) 12.30 Циг. музика, 15.30 Військ. орх., 19.30 „Срібна мева" оперетка Бутикая, **Мілано** (221,1) 13.10 Оперетнові мельодії, 21.30 Камер. музика, **Рим** (420,8) 17.00 Симф. концерт, 20.30 „Дибук" оп. Людовіка Рокки.

Четвер, 2. січня 1936.

Відень (506,8) 17.25 Секстет г-моль Камілі Горна (перше виконання), 19.30 Легка музика, 21.10 Вес. авд., **Братислава** (298,8) 19.30 Спів, **Мор. Острава** (269,5) 17.30 Пісні, 18.10 Нім. авд., — муз., спів, **Прага** (470,2) 17.15 Сучасна форт. музика, 19.30 Скрипка, 20.25 Концерт орх., **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 18.00 Театр Уяви, 10.50 Авд. для дітей, 21.00 Спів, 21.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 21.00 Нар. пісні, 17.00 Спів. ресітал, 11.30 Концерт орх., 20.00 Концерт Панча Владіґерова, **Берлін** (356,7) 19.00 Вес. мельодії, 20.45 Класична музика, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 16.00 Концерт, 18.00 Солісти (спів, музика), 22.30 Нічна музика, **Ляйпціґ** (382,2) 16.00 Німецька музика в Японії (муз., спів), 18.30 Танц. музика, 20.10 Мельодії світа, **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 12.30 Солісти — муз., спів, **Будапешт** (549,5) 17.30 Сольо на тароґато, 19.30 Опера, 22.35 Циг. музика, **Мілано** (221,1) 11.30 Легка музика, 17.15 Вок. концерт, 20.30 „Ернані" оп. Вердія, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Солісти, 20.30 Симф. конц.

Львівське радіо.

Середа, 1. січня 1936.

9.00, 9.30 Раннішня авдиція, 11.00 Богослуження; весела пісонька з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Проби інсценізації „Пасторалки" Шілера, 12.15 Концерт симф. орх., спів Шлемінська, 13.20 Театр Уяви: Фрагм. із „Вечору Трьох Королів" Шекспіра, 13.40 Легка музика з гр. пл., 14.00 „Новий Рік" гум. Б. Пруса, 15.20 Концерт бажань, 15.00 Нар. обр. рік із муз. ілюстрацією, 15.25 Легка муз. з гр. пл., 15.45 Щасливого Нового Року — гутірка, 16.00 Для дітей: „Місяці-хлопчики". 16.20 Віольонч. ресітал, 16.50 Про музику в радіо, 17.05 Танц. музика, 18.05 Огляд закорд. гумору, 18.15 Арії та пісні, 18.40 Театр Уяви: „Відкіля беруться дірки в швайцарському сирі" Тухольського (в переказі), 19.10 Легка музика з гр. пл., 19.25 Реклям. концерт, 19.50 Актуальний репортаж, 20.00 „Гвалт! ратуйте" — вес. муз. авд., 20.45 Веч. денник, 20.55 Бажання для Антонатів, 21.00 Творчість Фр. Шопена — концерт, 21.35 На розстайній дорозі — гутірка Старого Року з Новим. 21.55, 21.56 Спорт. вістки, 22.10 Танц. музика, 23.05 Легка музика з гр. пл.; у перерві ок. 23.30 Літер. звидина.

Четвер, 2. січня 1936.

6.30 Раннішня авдиція, 7.55 Троха інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Концерт, 13.00 Концерт орх., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Пісоньки в супр. форт., 16.00 Гутірка Старого Доктора про „Попелюшку", 16.15 Бах: Соната г-моль на скр. в гр. пл., Концерт а-моль на скр. в супр. орх. з гр. пл., 16.45 Коляди, 17.05 Срібний дно для сірої людини, 17.20 Популярні твори Сібеліюса — камер. орх., 17.50 Про внДжеймса „Кромвел". 18.00 Форт. ресітал, 18.30 Перший конкурс сільських пісокольоній, 18.40 Турист. інформатор, 18.15 Бетовенові сонати з гр. пл., 19.00 Історія звуковика, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 20.00 Танц. музика, 20.45 Веч. денник, 20.55 Протилет.-газ. оборона, 21.00 Театр Уяви: Бідна молодість, 21.35 Пісні Кароля Шимановського (Корвін - Шимановська сопр.) в супр. форт., 22.00 Гайднові квартети, 22.30 Легка музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.29—5.31.

Нім. марка 1·25—1·35, фр. франки 34·90—35·10, шв. франки 171·70—172·20, фунти стерлінги 26·10—26·20, австр. шілінги 98·90—100, чеські кор. 19.50—20.50, рум. леї 26.50—28.00, італ. ліри 33.00—35.00.

Золото: Доляри 8.98—9.01, Рублі 4.70—4.85, Фр. франки 34.30—35·00, Корони 36·18—36·20, Дукати 82.70—83.20; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.35, Рублі 1.60, Фльорени 0.85; 1 гр. срібла 7—8 сот.

Збіже.

Ціни льохо Львів	від до
Пшениця одн.	16.75—17.00
Пшениця зб.	16.00—16.25
Кукурудза кр.	13.00—13.50
Гобик	16.50—17.00
Вика темна	17.50—18.00
Вика сіра	16.50—17.00
Гречка на кв.	13.50—13.75
Коноп. сімя	26.00—27.00
Лубін синій	7.75— 8.00
Ріпак літний	36.50—37.00
Мука пш. гат. I А	31.50 - 32.00
Мука пш. гат. I Б	30.00—30.50
Мука пш. гат. I Ц	28.50—29.00
Мука пш. гат. I Д	26.50—27.00
Мука пш. гат. I Е	25.50—26.00
Мука пш. гат. II А	25.50—26.00
Мука пш. гат. II Б	24.75—25.25
Мука пш. гат. II. Ц	24.50—25.00
Мука пш. гат. II Д	23.75—24.25
Висівки пш. середні	8.50— 8.75
Ячмінь паст.	11.25—11.50
Бульба	3.25— 3.50
Фасоля біла	18.00—23.00
Фасоля кол.	12.00—13.00
Горох Вікторія	25.00—27.00
Горох пів Вікторія	22.00—24.00
Горох пільний	16.00—18.00
Горох зелений	18.00—20.00
Горох Фольґера	19.00—21.00
Гречка паст.	10.50—11.50

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 31-го грудня ц. р. кооперативам платив за: льохо Львів.

1 кг.	масла десерового бльокового без опакування . .	2·50 зол.
1 кг.	масла десерового в бочках враз з опакуванням	2,54·50 „
1 кг.	масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·60 „
1 л.	молока	0·15 „
1 л.	сметани	0·75 „
1 к.	яєць	5·50—5.60 „

Тенденція на масло і яйця зниżкова. На молоко і сметану слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 31. XII. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льохо подвіря птахорізні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Цьогорічні курочки І. кл.	0·95	зол.
Однорічні, товсті кури І. кл.	0.90	„
Цьогорічні когути І кл. до 1·30 кг.	0.90	„
Товсті качки І. кл.	1.—	„
Товсті індики І. кл.	1.—	„
Товсті пантарки	1.00	„

Кури, качки, індики, пантарки приймає в кожній кількости.

Птицю не годовану приймає по дешевшій ціні.

Купує вівсяну питльовану муку, гречану муку, просо, ячмінь та овес.

Приймає нових доставців.

ЗАКЛИК УРЯДУ - ЗНИЖКА ДЕТАЙЛЬНИХ ЦІН

МИ ЗНИЖУЄМО

87 ГОЛОВНИХ АРТИКУЛІВ

від 10% до 18%

ЦІНА ВМІЩЕНА НА ПІДОШВІ

5.- ~~6.-~~

Пружелеві човенця Оксамитні зол. 6.—

8.- ~~9.-~~

Елегантний атласовий пантофлик Пружелевий зл. 5.— оксам. зл. 6.—

9.- ~~10.-~~

До праці і на проходи. Шкіряна підошва і обцас.

27-30 9.- ~~10.-~~
31-34 11.-
35-38 13.—

Дуже тривкі черевики з дульбоксу на шкіряній підошві.

27-30 6.- ~~7.-~~ з верхнім язиком.
31-34 7.-
35-38 8.—

Для наших вихітелів півчеревики на гарантованих гумових сподах.

12.- ~~14.-~~

Елегантний лакерок.

6.- ~~7.-~~

Теплий жіночий черевик з фільцу на гумовій підошві.

27-30 7.- ~~8.-~~
31-34 8.—
35-38 9.—

У бронзовім колірі на гарантованих гумових сподах.

23-26 5.- ~~6.-~~
27-30 6.—
31-34 7.—
35-38 8.—

ҐЕНЕРАЛКИ — цілі гумові, високі чоботи для дітей.

12.- ~~14.-~~

Жіночий вигідний лакерок на пасочку.

9.- ~~10.-~~

Мужеський півчеревик на гумових сподах у чорнім колірі.

5.- ~~6.-~~

Перед простудою хоронять наші снігівці суконні зол. 6.—

3.- ~~3.50~~

Кальоші з язиком і без язика.

14.- ~~16.-~~

Гарно перфороване замшеве човенце.

6.- ~~8.-~~

Цілий гумовий „баганьч". Найвідповідніший черевик до праці.

ПОЛЬСЬКА СПІЛКА ОБУВИ

Bata

ФАБРИКА В ХЕЛМКУ.

16.- ~~19.-~~

Мужеські півчеревики на шкіряній підошві, чорні і бронзові.

Переконайтеся, що наша знижка цін є правдива.

Знана від 40 літ **робітня ковдер** Губся тепер Пасаж Гавсмана (вхід від ул. Сикстуської в брамі). 890 1-10

Фортепіяни, піяніна, найновіші моделі, дешево продає **Ґанак**, Пілсудського 21, перший поверх. 889 1-10

Святочні закупи прошу полагоджувати в споживчій крамниці **Степанії Курдидик. Львів, Руська 1.** 888 1-2

Наймиліший дарунок на ялинку не знаєте біля у відомій краківській фабриці „ЦАВ", Львів, Сикстуська 1. 886 1-4

РІЖНІ

Чи Ваш **годинник** ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **Івана Зельгенрайха,** Львів, Марійська пл. 5. — Прецезійно, солідно, дешево. З провінції присилайте почтою. 82 52—?

Милий і практичний дарунок:
шалик, апашка, рукавички, дреси ручної роботи

ДІМ ВОЛІЧКИ Сикстуська 2.

На складі панчохи і жіноче біля, тепле і люксусове по конкуренційних цінах.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 карток) зол. 2.50

Książka rozsyłkowa на 450 урядів, оправлена зол. 2.50
на 960 урядів „ зол. 5.—

53.50 Лещетарський комплет 53.50

який складається з дощок, кийків, вязань, черевиків, вовняних скарпиток і рукавиць, штанів, вітрівки і шапки тільки у фірми

„СИМФОНІЯ", Львів, Сикстуська 1. 878 2-10

ПАНТОФЛІ всякого рода, **ПАПУЧІ** теплі, вигідні **БЕРЛЯЧІ** і **ФІЛЬЦОВІ ЧОБОТИ** поручає і виконує

одинока львівська вирібня **„ІБІС"** ЛЬВІВ Галицька 5, 1. пов.

СЕРІЯ ТЕЛЕФУНКЕН 1936

ТЕЛЕФУНКЕН Спеціяль зол. 248.— 3-лямпові з 4-тою випрямною лямпою, знаменита селективність, прекрасний звук, низька ціна.

ТЕЛЕФУНКЕН Амбасадор зол. 420.— 4-лямповий з 5-ою випрямною лямпою, приймач з прикметами, що досі ми не стрічали. доставляє негайно

ТЕЛЕ-РАДІО М. Кубішин і С-ка Львів, вул. Хорунщини 7, телефон 205-23.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.